

Dansk udgave

Retsforskrifter

51. årgang

5. januar 2008

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 af 17. december 2007 om oplysningskampagner og salgsmæssigt fremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 4/2008 af 4. januar 2008 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 10
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 5/2008 af 4. januar 2008 om fravigelse af forordning (EF) nr. 1282/2001 for så vidt angår fristen for indgivelse af høst- og produktionsanmeldelser for produktionsåret 2007/08** 12
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 6/2008 af 4. januar 2008 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende støtte til privat oplagring af fåre- og gedekød (kodificeret udgave)** 13

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3/2008

af 17. december 2007

om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 ⁽¹⁾ og (EF) nr. 2702/1999 ⁽²⁾ kan Fællesskabet gennemføre salgsfremstød for en række landbrugsprodukter på det indre marked og på markederne i tredjelande. De hidtidige resultater har været meget opmuntrende.
- (2) Under hensyntagen til de hidtidige erfaringer, udsigterne for udviklingen på markederne både i og uden for Fællesskabet og de nye internationale samhandelsvilkår bør der udvikles en overordnet, sammenhængende politik for oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter og de metoder, de produceres efter, og for landbrugsfødevarer på det indre marked og i tredjelande, uden at der dog tilskyndes til forbrug af et produkt på grund af dets særlige oprindelse.

(3) Af klarhedshensyn bør forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000 derfor ophæves og afløses af én forordning, samtidig med at tiltagene bevarer deres særtræk afhængigt af det sted, de gennemføres.

(4) Denne politik supplerer og understøtter med fordel medlemsstaternes tiltag ved at fremme disse produkters image over for forbrugerne i Fællesskabet og i tredjelande, især med hensyn til fødevarernes kvalitet, næringsværdi og sikkerhed og de anvendte produktionsmetoder. Den kan, fordi den bidrager til at åbne nye afsætningsmuligheder i tredjelande, også virke som multiplikator for nationale eller private initiativer.

(5) Der bør fastsættes kriterier for udvælgelse af de pågældende produkter og sektorer samt de temaer og markeder, som EF-programmerne skal vedrøre.

(6) Oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter i tredjelande bør både kunne omfatte produkter, hvortil der ydes eksportrestitutions, og produkter, som ikke støttes på den måde.

(7) Tiltagene bør gennemføres som led i programmer for oplysningskampagner og salgsfremstød. For at sikre, at programmerne for de tiltag, der skal gennemføres på det indre marked, er sammenhængende og effektive, bør der for de enkelte produkter eller sektorer fastsættes almindelige retningslinjer for, hvilke væsentlige elementer de pågældende EF-programmer skal indeholde.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 af 19. december 2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked (EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1182/2007 (EUT L 273 af 17.10.2007, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2702/1999 af 14. december 1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande (EFT L 327 af 21.12.1999, s. 7). Ændret ved forordning (EF) nr. 2060/2004 (EUT L 357 af 2.12.2004, s. 3).

(8) I betragtning af de forestående opgavers tekniske karakter bør Kommissionen have mulighed for at blive bistået af et udvalg af kommunikationsekspertter eller kunne gøre brug af tekniske assistenter.

- (9) Kriterierne for finansiering af tiltagene bør fastsættes. Fællesskabet bør som hovedregel kun dække en del af omkostningerne ved tiltagene, med henblik på at pålægge de organisationer, der foreslår dem, og de berørte medlemsstater et ansvar. I undtagelsestilfælde kan det dog være hensigtsmæssigt ikke at kræve medfinansiering af medlemsstaten. Når det drejer sig om informering om EF-ordningerne for oprindelsesbetegnelse, økologisk produktion og mærkning samt de grafiske symboler, der er fastsat i landbrugsbestemmelserne, især for fjernområderne, kan det være berettiget, at Fællesskabet og medlemsstaterne er fælles om finansieringen, fordi der kræves en passende informering om disse forholdsvis nye foranstaltninger.
- (10) Gennemførelsen af tiltagene bør ved passende procedurer overdrages til organer, der har den nødvendige struktur og kompetence, for at sikre det bedste cost-benefit-forhold for de valgte tiltag.
- (11) Under hensyntagen til Det Internationale Olivenolieråds erfaringer og resultater i forbindelse med de salgsmæssige foranstaltninger, det har gennemført, bør Fællesskabet fortsat kunne lade Det Internationale Olivenolieråd gennemføre de tiltag, der henhører under dets kompetence. Fællesskabet bør også kunne søge bistand hos tilsvarende internationale organisationer, der er oprettet for andre produkter.
- (12) For at kontrollere programmernes gennemførelse og tiltagenes virkning bør det fastsættes, at medlemsstaterne skal sikre en effektiv overvågning, og at resultaterne skal evalueres af et uafhængigt organ.
- (13) Udgifterne til finansiering af de tiltag, som er omhandlet i denne forordning, bør enten behandles i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾.
- (14) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. De oplysningskampagner og salgsmæssige fremstød for landbrugsprodukter og deres produktionsmetoder og for landbrugsfødevarer, som gennemføres på det indre marked eller i tredjelande, og som er nævnt i artikel 2, kan helt eller delvis finansieres over fællesskabsbudgettet på de betingelser, som er fastsat i denne forordning.

Tiltagene gennemføres som led i et program for oplysningskampagner og salgsmæssige fremstød.

2. De tiltag, der er nævnt i stk. 1, må ikke tage sigte på varemærker eller tilskynde til forbrug af et produkt på grund af dets særlige oprindelse. Oprindelsen kan dog anføres for produkter, som er omfattet af tiltag, hvis de betegnes i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

Artikel 2

Oplysningskampagner og salgsmæssige fremstød

1. De tiltag, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, er:

- a) pr-virksomhed, salgsmæssige fremstød og reklame, særlig for at fremhæve EF-produkternes væsentlige egenskaber og fortrin med hensyn til bl.a. kvalitet, fødevarerikkerhed, særlige produktionsmetoder, næringsværdi og hygiejne, mærkning, dyrevelfærd og miljøhensyn
- b) oplysningskampagner, især for EF-ordningerne for beskyttede oprindelsesbetegnelser (BOB), beskyttede geografiske betegnelser (BGB), garanti for traditionel specialitet (GTS) og økologisk produktion samt andre EF-ordninger for kvalitetsnormer for og mærkning af landbrugsprodukter og fødevarer og for de grafiske symboler, der er fastsat i de relevante fællesskabsbestemmelser
- c) oplysningskampagner for EF-ordningen for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder (kvbd), vin med geografisk betegnelse og spiritus med geografisk eller beskyttet traditionel betegnelse
- d) evalueringer af resultaterne af oplysningskampagner og salgsmæssige fremstød.

2. På det indre marked kan de tiltag, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, også bestå i deltagelse i nationale eller europæiske arrangementer, messer og udstillinger, med anvendelse af stande, der skal forbedre EF-produkternes image.

⁽¹⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1437/2007 (EUT L 322 af 7.12.2007, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

3. I tredjelande kan de tiltag, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, også bestå i følgende:

- a) oplysningskampagner for EF-ordningen for bordvin
- b) deltagelse i internationale arrangementer, messer og udstillinger, især med anvendelse af stande, der skal forbedre EF-produkternes image
- c) undersøgelser af nye markeder, som er nødvendige for at udvide afsætningsmulighederne
- d) handelsbesøg på højt plan.

Artikel 3

Sektorer og produkter

1. De sektorer eller produkter, der kan omfattes af de tiltag i artikel 1, stk. 1, som skal gennemføres på det indre marked, fastlægges under hensyntagen til følgende kriterier:

- a) det formålstjenlige i at fremhæve de pågældende produkters kvalitet, typiske kendetegn, særlige produktionsmetoder, næringsværdi, hygiejne og fødevarerikkerhed samt dyrevelfærds- eller miljøhensyn ved temakampagner eller kampagner rettet mod særlige målgrupper
- b) anvendelsen af et mærkningssystem til informering af forbrugerne og et system til sporing og kontrol af produkterne
- c) nødvendigheden af at afhjælpe specifikke eller konjunkturbetingede problemer i en bestemt sektor
- d) det formålstjenlige i at informere om EF-ordningerne for BOB/BGB, GTS og økologiske produkter
- e) det formålstjenlige i at informere om EF-ordningen for kvbd, vin med geografisk betegnelse og spiritus med geografisk eller traditionel beskyttet betegnelse.

2. De produkter, der kan omfattes af de tiltag i artikel 1, stk. 1, som skal gennemføres i tredjelande, er:

- a) produkter til direkte konsum eller forarbejdning, for hvilke der findes gunstige eksportmuligheder eller nye afsætningsmuligheder i tredjelande, navnlig uden at der ydes restitutioner

b) typiske produkter eller kvalitetsprodukter med høj merværdi.

Artikel 4

Liste over temaer, produkter og lande, der kan omfattes af tiltag

Kommissionen opstiller efter proceduren i artikel 16, stk. 2, lister over, hvilke temaer og produkter omhandlet i artikel 3 og tredjelande der kan komme på tale. Disse lister tages op til revision hvert andet år. Hvis der er behov for det, kan listerne dog ændres i mellemtiden efter den samme procedure.

Ved valget af tredjelande tages der hensyn til markederne i de tredjelande, hvor der er en reel eller potentiel efterspørgsel.

Artikel 5

Retningslinjer

1. Med henblik på salgsfremstød på det indre marked fastlægger Kommissionen efter proceduren i artikel 16, stk. 2, retningslinjer for, hvilken strategi der skal følges i forslag til programmer for oplysningskampagner og salgsfremstød for de enkelte sektorer og produkter.

Disse retningslinjer skal indeholde generelle angivelser af

- a) hvilke mål og målgrupper der skal nås
- b) et eller flere temaer, som de valgte tiltag skal fokusere på
- c) hvilke typer tiltag der skal gennemføres
- d) programmernes varighed
- e) den vejledende fordeling efter markeder og påtænkte tiltag af det beløb, der er til rådighed til Fællesskabets medfinansiering af programmerne.

Når det gælder salgsfremstød for frisk frugt og friske grøntsager, fokuseres der især på fremstød rettet mod børn i uddannelsesinstitutioner.

2. Med henblik på salgsfremstød i tredjelande kan Kommissionen efter proceduren i artikel 16, stk. 2, fastlægge retningslinjer for, hvilken strategi der skal følges i forslag til programmer for oplysningskampagner og salgsfremstød for alle eller nogle af de produkter, der er nævnt i artikel 3, stk. 2.

Artikel 6

Organisationer med ansvar for at gennemføre oplysningskampagner og salgsmøder

1. Med henblik på gennemførelsen af de tiltag, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a), b) og c), og stk. 2 og stk. 3, litra a), b) og c), i overensstemmelse med de retningslinjer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, udarbejder den eller de erhvervsorganisationer eller brancheorganisationer, der repræsenterer den eller de berørte sektorer i en eller flere medlemsstater eller på fællesskabsplan, forslag til programmer for oplysningskampagner og salgsmøder af højst tre års varighed, jf. dog stk. 2 i nærværende artikel.

2. Når der træffes beslutning om at iværksætte salgsmøder i tredjelande for olivenolie og spiseoliven, kan Fællesskabet gennemføre dem med hjælp fra Det Internationale Olivenolieråd.

Når det drejer sig om andre sektorer, kan Fællesskabet søge bistand hos internationale organisationer, som frembyder lignende garantier.

Artikel 7

Udarbejdelse og fremsendelse af programmer for oplysningskampagner og salgsmøder

1. Medlemsstaterne fastlægger udbudsbetingelserne, herunder de krav og kriterier, der gælder for evaluering af programmerne for oplysningskampagner og salgsmøder.

Medlemsstaterne undersøger, om programforslagene er formålstjenlige, og kontrollerer, om de er i overensstemmelse med denne forordning, de retningslinjer, der er fastlagt i henhold til artikel 5, og de relevante udbudsbetingelser. De kontrollerer også forholdet mellem kvalitet og pris for de pågældende programmer.

Når medlemsstaterne har gennemgået programmerne, udarbejder de en programliste inden for de disponible midler og forpligter sig om nødvendigt til at deltage i finansieringen af programmerne.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen programlisten, jf. stk. 1, tredje afsnit, og en kopi af programmerne.

Hvis Kommissionen konstaterer, at et program eller nogle af tiltagene deri ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, eller at de tiltag, der skal gennemføres på det indre marked, ikke er i overensstemmelse med de retningslinjer, som er omhandlet i artikel 5, eller at forholdet mellem kvalitet og

pris ikke er i orden, underretter den inden for en frist, der skal fastlægges efter proceduren i artikel 16, stk. 2, den eller de pågældende medlemsstater om, at hele eller en del af programmet ikke er støtteberettiget. Efter fristens udløb anses programmet for støtteberettiget, hvis der ikke er givet en sådan underretning.

Medlemsstaterne tager hensyn til eventuelle bemærkninger fra Kommissionen og sender den de programmer, som er blevet revideret med den forslagsstillende organisations samtykke, jf. artikel 6, stk. 1, inden udløbet af en frist, der skal fastlægges efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

Artikel 8

Udvælgelse af programmer for oplysningskampagner og salgsmøder

1. Kommissionen træffer efter proceduren i artikel 16, stk. 2, afgørelse om, hvilke programmer der vælges, og om deres budgetter. Programmer, der forelægges af flere medlemsstater eller omfatter tiltag i flere medlemsstater eller tredjelande, prioriteres højest.

2. Efter proceduren i artikel 16, stk. 2, kan Kommissionen fastsætte minimums- eller maksimumsgrænser for de faktiske omkostninger ved de programmer, der vælges i henhold til nærværende artikels stk. 1. Disse omkostningsgrænser kan differentieres efter programmernes art. Kriterierne herfor kan fastlægges efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

Artikel 9

Procedure, der skal følges, hvis der ikke forelægges oplysningsprogrammer for det indre marked

1. Er der ikke forelagt nogen programmer til gennemførelse på det indre marked, jf. artikel 6, stk. 1, for en eller flere af de oplysningskampagner, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra b), fastsætter hver medlemsstat på grundlag af de retningslinjer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, et program og dertil hørende udbudsbetingelser og udvælger efter offentligt udbud det organ, der skal gennemføre det program, som medlemsstaten forpligter sig til at medfinansiere.

2. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen det program, der er valgt i henhold til stk. 1, med en begrundet udtalelse om:

a) at programmet er formålstjenligt

b) at programmet og det foreslåede organ er i overensstemmelse med denne forordning og eventuelt retningslinjerne

c) programmets forhold mellem kvalitet og pris.

3. Med henblik på Kommissionens gennemgang af programmerne finder artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 1, anvendelse.

4. Efter proceduren i artikel 16, stk. 2, kan Kommissionen fastsætte minimums- eller maksimumsgrænser for de faktiske omkostninger ved de programmer, der forelægges i henhold til nærværende artikels stk. 2. Disse omkostningsgrænser kan differentieres efter programmernes art. Kriterierne herfor kan fastlægges efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

Artikel 10

Oplysningskampagner og salgsfremstød, der skal gennemføres på Kommissionens initiativ

Kommissionen kan beslutte at gennemføre et eller flere af følgende tiltag efter at have underrettet den komité, der er nævnt i artikel 16, stk. 1, eller eventuelt det udvalg, der blev nedsat ved artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler⁽¹⁾, Den Stående Komité for Beskyttede Geografiske Betegnelser og Beskyttede Oprindelsesbetegnelser, som blev nedsat ved artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer⁽²⁾, eller Den Stående Komité for Garanterede Traditionelle Specialiteter, som blev nedsat ved artikel 18, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 509/2006 af 20. marts om garanterede traditionelle specialiteter i forbindelse med landbrugsprodukter og fødevarer⁽³⁾:

a) på det indre marked eller i tredjelande:

- i) de tiltag, som er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra d), i denne forordning
- ii) de tiltag, som er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra b og c), og stk. 2, i denne forordning, hvis tiltagene er af interesse for Fællesskabet, eller hvis der ikke er forelagt egnede forslag i henhold til artikel 6 eller 9 i denne forordning

b) i tredjelande:

- i) de tiltag, som er nævnt i artikel 2, stk. 3, litra d), i denne forordning
- ii) de tiltag, som er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a), og stk. 3, litra a), b) og c), i denne forordning, hvis tiltagene er af

interesse for Fællesskabet, eller hvis der ikke er forelagt egnede forslag i henhold til artikel 6 eller 9 i denne forordning.

Artikel 11

Organer med ansvar for at gennemføre programmer og tiltag

1. Kommissionen udvælger ved offentligt eller begrænset udbud:

- a) de eventuelle tekniske assistenter, der er påkrævet til evaluering af programforslag, jf. artikel 7, stk. 2, herunder de foreslåede gennemførelsesorganer
- b) det eller de organer, der skal forestå gennemførelsen af de tiltag, som er nævnt i artikel 10.

2. Efter behørig indkaldelse af bud udvælger den forslagsstillende organisation de organer, der skal gennemføre de valgte programmer, jf. artikel 7, stk. 1.

På visse betingelser, der skal fastlægges efter proceduren i artikel 16, stk. 2, kan den forslagsstillende organisation dog bemyndiges til selv at gennemføre visse dele af programmet.

3. De organer, der skal gennemføre oplysningskampagner og salgsfremstød, skal have den nødvendige viden om de berørte produkter og markeder og råde over de midler, der er påkrævet for at sikre en virkelig effektiv gennemførelse af tiltagene under hensyntagen til de pågældende programmets europæiske dimension.

Artikel 12

Opfølgning af programmer

1. En overvågningsgruppe bestående af repræsentanter for Kommissionen, de pågældende medlemsstater og de forslagsstillende organisationer overvåger, at de programmer, der er valgt i henhold til artikel 8 og 9, gennemføres korrekt.

2. Medlemsstaterne er ansvarlige for at gennemføre de programmer, der er valgt i henhold til artikel 8 og 9, og for betalingerne i forbindelse hermed. Medlemsstaterne sørger for, at informations- og reklamemateriale, der fremstilles i forbindelse med de nævnte programmer, er i overensstemmelse med EF-forskrifterne.

⁽¹⁾ EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1319/2007 (EUT L 293 af 10.11.2007, s. 3).

⁽²⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12. Ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 1.

Artikel 13

Finansiering

1. Fællesskabet finansierer de tiltag, der er omhandlet i artikel 10, fuldt ud, jf. dog stk. 4. Fællesskabet finansierer også fuldt ud omkostningerne i forbindelse med de tekniske assistenter, der udvælges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra a).

2. Fællesskabets tilskud til de programmer, der vælges i henhold til artikel 8 og 9, må ikke overstige 50 % af de faktiske omkostninger ved programmerne. Når det gælder programmer for oplysningskampagner og salgsmæssige tiltag, der varer to eller tre år, må det årlige tilskud i gennemførelsesperioden ikke overstige dette loft.

Den procentdel, der er nævnt i første afsnit, er 60 %, når det gælder fremstød for frugt og grøntsager over for børn i uddannelsesinstitutioner i Fællesskabet.

3. De forslagsstillende organisationer dækker mindst 20 % af de faktiske omkostninger ved de programmer, de har foreslået, mens den eller de pågældende medlemsstater dækker om nødvendigt den resterende del af omkostningerne under hensyntagen til det EF-tilskud, som er nævnt i stk. 2.

Medlemsstaternes og de forslagsstillende organisationers respektive andele fastlægges på det tidspunkt, hvor programmet forelægges for Kommissionen i henhold til artikel 7, stk. 2.

De beløb, medlemsstaterne eller de forslagsstillende organisationer betaler, kan stamme fra skattelignende indtægter eller obligatoriske bidrag.

4. Hvis artikel 6, stk. 2, anvendes, yder Fællesskabet, når programmet er godkendt, et passende tilskud til den pågældende internationale organisation.

5. Hvad angår de programmer, der er omhandlet i artikel 9, finansierer de berørte medlemsstater den del af omkostningerne, som Fællesskabet ikke dækker.

Midlerne til finansiering af medlemsstaternes andel kan stamme fra skattelignende indtægter.

6. Traktatens artikel 87, 88 og 89 gælder ikke for medlemsstaternes tilskud og de tilskud, der stammer fra skattelignende indtægter eller obligatoriske bidrag, og som medlemsstater eller forslagsstillende organisationer yder til de programmer, hvortil der kan ydes EF-støtte i henhold til traktatens artikel 36, og som

Kommissionen har valgt i henhold til artikel 8, stk. 1, i denne forordning.

Artikel 14

EF-udgifter

Fællesskabet finansierer de tiltag, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i henhold til artikel 3, stk. 1, litra d), eller artikel 3, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1290/2005.

Artikel 15

Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

Artikel 16

Komité

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for fælles markedsordninger, nedsat i henhold til artikel 195 i forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

Artikel 17

Høring

Inden Kommissionen opstiller de lister, der er nævnt i artikel 4, eller fastsætter de retningslinjer, der er nævnt i artikel 5, eller godkender de programmer, der er nævnt i artikel 6 og 9, eller træffer afgørelse om tiltag i henhold til artikel 10 eller vedtager gennemførelsesbestemmelser i henhold til artikel 15, kan den høre:

a) den rådgivende gruppe for salgsmæssige foranstaltninger, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2004/391/EF ⁽²⁾

b) tekniske »ad hoc«-arbejdsgrupper bestående af komitémedlemmer eller eksperter med særlig viden om salgsmæssige og reklame.

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 120 af 24.4.2004, s. 50.

*Artikel 18***Rapport**

Senest den 31. december 2010 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning, eventuelt ledsaget af passende forslag.

Henvisninger til de ophævede forordninger gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

*Artikel 19***Ophævelse**

Forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000 ophæves.

*Artikel 20***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2007.

På Rådets vegne

J. SILVA

Formand

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL, JF. ARTIKEL 19

1. Forordning (EF) nr. 2702/1999

Forordning (EF) nr. 2702/1999	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3, stk. 2
Artikel 4	Artikel 3, stk. 2, sidste afsnit
Artikel 5, stk. 1	Artikel 4
Artikel 5, stk. 2	Artikel 5, stk. 2
Artikel 6	Artikel 5, stk. 3
Artikel 7, stk. 1, første afsnit	Artikel 6
Artikel 7, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2	Artikel 7, stk. 1
Artikel 7, stk. 3	Artikel 7, stk. 2
Artikel 7, stk. 4, 5 og 6	Artikel 8
—	Artikel 9
Artikel 7a	Artikel 10
Artikel 8, stk. 1 og 2	Artikel 11
Artikel 8, stk. 3 og 4	Artikel 12
Artikel 9, stk. 1-4	Artikel 13, stk. 1-4
—	Artikel 13, stk. 5
Artikel 9, stk. 5	Artikel 13, stk. 6
Artikel 10	Artikel 14
Artikel 11	Artikel 15
Artikel 12	Artikel 16
Artikel 12a	Artikel 17
Artikel 13	Artikel 18
Artikel 14	Artikel 19
Artikel 15	Artikel 20

2. Forordning (EF) nr. 2826/2000

Forordning (EF) nr. 2826/2000	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3, stk. 1
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5, stk. 1
Artikel 6, stk. 1, første afsnit	Artikel 6
Artikel 6, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2	Artikel 7, stk. 1
Artikel 6, stk. 3	Artikel 7, stk. 2
Artikel 6, stk. 4-6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 7a	Artikel 10
Artikel 8	Artikel 11, stk. 1
Artikel 9	Artikel 13
Artikel 10, stk. 1	Artikel 11, stk. 2
Artikel 10, stk. 2 og 3	Artikel 12
Artikel 11	Artikel 14
Artikel 12	Artikel 15
Artikel 13	Artikel 16
Artikel 13a	Artikel 17
Artikel 14	Artikel 18
Artikel 15	Artikel 19
Artikel 16	—
Artikel 17	Artikel 20

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 4/2008**af 4. januar 2008****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. januar 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. januar 2008.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 756/2007 (EUT L 172 af 30.6.2007, s. 41).

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. januar 2008 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	IL	175,4
	MA	49,1
	TN	129,8
	TR	126,4
	ZZ	120,2
0707 00 05	JO	172,9
	MA	54,7
	TR	154,4
	ZZ	127,3
0709 90 70	MA	59,2
	TR	124,8
	ZZ	92,0
0805 10 20	EG	64,5
	IL	47,6
	MA	57,6
	TR	70,1
	ZA	34,0
	ZZ	54,8
0805 20 10	MA	78,2
	ZZ	78,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	29,7
	IL	64,4
	TR	71,9
	ZZ	55,3
0805 50 10	EG	129,4
	TR	123,5
	ZA	134,4
	ZZ	129,1
0808 10 80	CN	94,1
	MK	32,1
	US	106,5
	ZZ	77,6
0808 20 50	CN	39,8
	US	107,9
	ZA	136,8
	ZZ	94,8

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19).
Koden »ZZ« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 5/2008**af 4. januar 2008****om fravigelse af forordning (EF) nr. 1282/2001 for så vidt angår fristen for indgivelse af høst- og produktionsanmeldelser for produktionsåret 2007/08**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 73, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 11, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1282/2001 ⁽²⁾ indgiver producenterne senest den 10. december høst- og produktionsanmeldelser, for at vinproduktionen inden for Fællesskabet kan kendes i rette tid.
- (2) I en medlemsstat har der været et kapacitetsproblem i visse datacentre, hvor producenterne skal indgive sådanne anmeldelser. Disse centre kan ikke modtage alle anmeldelser inden fristens udløb.

(3) For at råde bod på denne situation, som producenterne ikke har noget ansvar for, bør disse have en yderligere frist til at indgive høst- og produktionsanmeldelser, så de ikke pålægges urimelige bøder.

(4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Uanset artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1282/2001 kan de anmeldelser, der omhandles i artikel 2 og 4 i nævnte forordning, for produktionsåret 2007/08 indgives indtil den 31. januar 2008.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 10. december 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. januar 2008.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 176 af 29.6.2001, s. 14.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 6/2008**af 4. januar 2008****om gennemførelsesbestemmelser vedrørende støtte til privat oplagring af fåre- og gedekød****(kodificeret udgave)**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2529/2001 af 19. december 2001 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽¹⁾, særlig artikel 12, stk. 2, og artikel 24,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 2, og artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens forordning (EØF) nr. 3446/90 af 27. november 1990 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende støtte til privat oplagring af fåre- og gedekød⁽³⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder⁽⁴⁾. Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

(2) De almindelige regler vedrørende støtte til privat oplagring af fåre- og gedekød, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2529/2001, bør suppleres med gennemførelsesbestemmelser.

(3) For at støtten kan virke efter hensigten, bør støtten kun ydes til sådanne i Fællesskabet etablerede fysiske eller juridiske personer, der i kraft af deres hidtidige virksomhed og faglige erfaring kan sikre, at oplagring vil finde sted på tilfredsstillende måde, og som inden for Fællesskabet disponerer over tilstrækkelig frysekapacitet.

⁽¹⁾ EFT L 341 af 22.12.2001, s. 3. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2005 (EUT L 307 af 25.11.2005, s. 2). Forordning (EF) nr. 2529/2001 erstattes af forordning (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1) med virkning fra den 1.7.2008.

⁽²⁾ EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 333 af 30.11.1990, s. 39. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2006 (EUT L 365 af 21.12.2006, s. 52).

⁽⁴⁾ Se bilag I.

(4) I samme øjemed bør der kun ydes støtte til oplagring af produkter i frossen stand, af sund, sædvanlig handelsmæssig kvalitet og af fællesskabsoprindelse som fastlagt i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽⁵⁾, hvis radioaktivitet ikke overstiger de maksimumstolerancer, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 737/90 af 22. marts 1990 om betingelser for indførsel af landbrugsprodukter med oprindelse i tredje lande som følge af ulykken på kernekraftværket i Tjernobyl⁽⁶⁾.

(5) Det bør sikres, at de pågældende dyr udelukkende slagtes på slagterier, der er godkendt og kontrolleret.

(6) For at gøre støtten mere effektiv bør kontrakterne indgås for en vis minimumsmængde, som i givet fald kan være forskellig for forskellige produkter, og kontrahentens forpligtelser bør fastlægges, herunder de forpligtelser, der sætter interventionsorganet i stand til at føre effektiv kontrol med oplagringsforholdene.

(7) Det er nødvendigt at fastsætte størrelsen af den sikkerhed, der skal sikre, at de indgåede forpligtelser opfyldes, til en procentdel af støttebeløbet.

(8) Ifølge Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 af 22. juli 1985 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter⁽⁷⁾ skal der fastsættes primære krav, der skal overholdes for at få frigivet en sikkerhed. Oplagringen af den kontraktlige mængde i den aftalte oplagringsperiode er et af de primære krav for ydelse af støtte til privat oplagring af fåre- og gedekød. For at tage hensyn til handelssædvanen samt de praktiske forhold bør der tillades en vis tolerance med hensyn til denne mængde.

⁽⁵⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 214/2007 (EUT L 62 af 1.3.2007, s. 6).

⁽⁶⁾ EFT L 82 af 29.3.1990, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

⁽⁷⁾ EFT L 205 af 3.8.1985, s. 5. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2006.

- (9) I tilfælde af manglende overholdelse af visse forpligtelser vedrørende de mængder, der skal indlagres, er en vis proportionalitet også hensigtsmæssig såvel med hensyn til frigivelsen af sikkerheden som med hensyn til ydelsen af støtten.
- (10) For at gøre ordningen mere effektiv bør der åbnes mulighed for, at kontrahenterne kan opnå forskud på støtten, såfremt der stilles en sikkerhed, samt fastsættes bestemmelser for indgivelse af ansøgninger om støttens udbetaling, fremlæggelse af bevisdokumenter og betalingsfristen.
- (11) Ifølge forordning (EF) nr. 2799/98 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2006 af 20. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser for den agromonetære ordning for euroen i landbrugssektoren og om ændring af visse forordninger⁽¹⁾ skal de udløsende begivenheder for vekselkursen, der gælder for støtten og sikkerhederne, fastsættes med hensyn til privat oplagring.
- (12) Erfaringen fra de forskellige private oplagringsordninger for landbrugsprodukter viser, at det bør præciseres, i hvilken udstrækning Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter⁽²⁾ finder anvendelse på fastlæggelsen af de i disse ordninger omhandlede frister, datoer og perioder, samt at datoerne for en kontraktlig oplagrings begyndelse og afslutning bør fastlægges nøjagtigt.
- (13) Specielt er det i artikel 3, stk. 4, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 fastsat, at tidsfrister, hvor den sidste dag er en helligdag, en søndag eller en lørdag, udløber ved udgangen af den følgende arbejdsdags sidste time. Anvendelsen af denne bestemmelse på oplagringskontrakter er ikke nødvendigvis i oplagernes interesse, men kan tværtimod give anledning til forskelsbehandling af disse. Denne bestemmelse bør derfor fraviges i forbindelse med fastsættelsen af den sidste dag for den kontraktlige oplagring.
- (14) Der bør fastsættes en vis proportionalitet med hensyn til støtten i de tilfælde, hvor oplagringsperioden ikke overholdes fuldstændigt.
- (15) Ifølge artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2529/2001 anvendes licitationsproceduren, hvis der er en særlig vanskelig markedssituation i et eller flere noteringsområder. Åbning af licitationer bør ske på grundlag af afgørelser truffet af Kommissionen efter proceduren i artikel 25, stk. 2, i den pågældende forordning.
- (16) Formålet med licitationen er at fastsætte støttebeløbets størrelse. Der bør gives tilslag til den bydende, der har afgivet de bud, der er mest fordelagtige for Fællesskabet. Med henblik herpå kan der fastsættes et maksimumsbeløb for støtte, således at der bliver givet tilslag for bud, der ligger under eller er lig med dette beløb. Såfremt ingen af buddene synes fordelagtige, kan det bestemmes, at licitationen skal være uden virkning.
- (17) Der bør fastsættes kontrolforanstaltninger for at sikre at støtten ikke ydes fejlagtigt. Det bør derfor fastsættes, at medlemsstaterne foretager kontrol, som er tilpasset de forskellige faser i oplagringsforløbet.
- (18) Uregelmæssigheder og svig bør forebygges og i givet fald straffes. Således bør en kontrahent, der afgiver en urigtig erklæring, udelukkes fra støtte til privat oplagring i de seks måneder, der følger den måned, hvor det konstateres, at der er afgivet en urigtig erklæring.
- (19) For at give Kommissionen mulighed et overblik over virkningerne af ydelser af støtte til privat oplagring bør det fastsættes, at medlemsstaterne skal give den de nødvendige oplysninger.
- (20) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Får og Geder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Den i artikel 12 i forordning (EF) nr. 2529/2001 hjemlede støtte til privat oplagring ydes på de i nærværende forordning fastsatte betingelser.

⁽¹⁾ EUT L 365 af 21.12.2006, s. 52. Ændret ved forordning (EF) nr. 873/2007 (EUT L 193 af 25.7.2007, s. 3).

⁽²⁾ EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1.

Artikel 2

1. Der indgås kun kontrakt om privat oplagring af fåre- og gedekød mellem medlemsstaternes interventionsorganer og fysiske eller juridiske personer, i det efterfølgende benævnt »kontrahent«, som:

- a) har virket i husdyr- og kødbranchen i mindst tolv måneder og er indskrevet i offentlige registre, som er fastlagt af medlemsstaterne, og
- b) råder over passende oplagringsfaciliteter inden for Fællesskabet.

2. Der ydes kun støtte til privat oplagring af slagtekroppe af lam, der er yngre end tolv måneder, og udskæringer heraf, og som er af sund og sædvanlig handelskvalitet og stammer fra dyr, der har været opdrættet i Fællesskabet i mindst de sidste to måneder, og er slagtet højst ti dage før den indlagringsdato, der er anført i artikel 4, stk. 3.

3. Kød, for hvilke de ifølge fællesskabsbestemmelserne gældende maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet overskrides, kan ikke være omfattet af en oplagringskontrakt. Niveauerne for produkter af fællesskabsoprindelse er fastsat i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 737/90. Omfanget af den radioaktive kontamination kontrolleres kun, hvis situationen kræver det, og i den nødvendige periode. Om nødvendigt fastsættes varigheden og omfanget af kontrolforanstaltningerne efter proceduren i artikel 25, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2529/2001.

4. Kontrakten skal mindst omfatte en minimumsmængde, som fastsættes for hvert produkt.

5. Kødet skal indlagres i fersk tilstand og opbevares i frossen tilstand.

Artikel 3

1. En ansøgning om kontrakt eller et licitationsbud og kontrakter kan kun omfatte ét af de produkter, for hvilke der kan ydes støtte.

2. For at blive accepteret skal en ansøgning om kontrakt eller et licitationsbud indeholde de i stk. 3, litra a), b), d) og e), omhandlede elementer, og der skal være ført bevis for, at der er stillet en sikkerhed.

3. Kontrakten skal bl.a. indeholde:

- a) en erklæring, hvorved kontrahenten forpligter sig til kun at indlagre og opbevare produkter, der opfylder de i artikel 2, stk. 2 og 3, omhandlede betingelser
- b) en angivelse af betegnelse for og mængden af det produkt, der skal oplagres
- c) en angivelse af den i artikel 4, stk. 3, nævnte sidste dag for indlagring af den samlede mængde, som er omhandlet under litra b) i nærværende stykke
- d) en angivelse af oplagringsperioden
- e) en angivelse af støttebeløbet pr. vægtenhed
- f) sikkerhedens størrelse

g) en bestemmelse om, at oplagringsperioden kan afkortes eller forlænges på de betingelser, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne.

4. Kontrakten skal mindst forpligte kontrahenten til:

- a) at indlagre den aftalte mængde af det pågældende produkt inden for de i artikel 4 fastsatte frister og at oplagre denne i kontraktperioden for egen regning og risiko på betingelser, der sikrer, at de i artikel 2, stk. 2, omhandlede produktgen-skaber bevares uden at forandre eller udskifte de oplagrede produkter eller flytte dem mellem forskellige lagre; i ekstraordinære tilfælde og på grundlag af en behørigt begrundet anmodning kan interventionsorganet dog give tilladelse til en flytning af de oplagrede produkter
- b) i tilstrækkelig tid før indlagringens påbegyndelse at give det interventionsorgan, med hvilket han har kontraheret, meddelelse om dag og sted for indlagringen af hvert særskilt parti, jf. artikel 4, stk. 1, andet afsnit, samt art og mængde af det produkt, der skal oplagres; interventionsorganet kan kræve, at nævnte oplysning indgives mindst to arbejdsdage før indlagringens begyndelse for hvert særskilt parti
- c) at sende dokumentation vedrørende indlagringen til interventionsorganet, således at dokumentationen ankommer senest en måned efter den i artikel 4, stk. 4, anførte dato

- d) at oplagre produkterne på de i artikel 13, stk. 4, omhandlede identifikationsbetingelser
- e) at gøre det muligt for interventionsorganet til enhver tid at kontrollere, at alle kontraktens forpligtelser overholdes.

Artikel 4

1. Indlagring skal være afsluttet senest på otteogtyvendagen efter kontraktens indgåelse.

Indlagring kan ske i form af særskilte partier, som hver især svarer til den mængde, der skal indlagres på en given dag, pr. kontrakt og pr. lager.

2. Kontrahenten kan i indlagringsperioden under interventionsorganets permanente tilsyn foretage opskæring og hel eller delvis udbening af de pågældende varer på betingelse af, at der anvendes en tilstrækkelig mængde slagtekroppe for at opnå den mængde, for hvilken kontrakten er indgået, og at alle de varer, der fremkommer ved opskæringen eller udbeningen, oplagres. Senest ved indlagringens begyndelse angiver den erhvervsdrivende, at han har til hensigt at gøre brug af denne mulighed. Interventionsorganet kan dog kræve, at denne angivelse foretages mindst to arbejdsdage inden indlagringen af det enkelte parti.

Store sener, bruske, knogler, fedtstykker og anden afpudsning hidrørende fra opskæringen eller den hele eller delvise udbening må ikke oplagres.

3. Indlagringen begynder for hvert parti af den kontraktlige mængde den dag, hvor partiet undergives interventionsorganets kontrol.

Denne dag er den dag, på hvilken nettovægten af det ferske eller nedkølede kød konstateres:

- a) på oplagringsstedet, såfremt kødet indfryses på stedet
- b) på indfrysingsstedet, såfremt kødet indfryses i et særligt anlæg uden for oplagringsstedet.

For kød, der indlagres efter opskæring og hel eller delvis udbening, foretages vejningen af de produkter, der rent faktisk

indlagres, og kan ske på det sted, hvor opskæringen eller den hele eller delvise udbening foretages.

Vægten af produkter, der skal indlagres, fastslås ikke før indgåelsen af en kontrakt.

4. Indlagringen slutter den dag, hvor det sidste parti af den kontraktlige mængde indlagres.

Denne dato er den dag, hvor alle produkter under kontrakt er anbragt på det endelige lager enten i fersk eller frossen tilstand.

Artikel 5

1. Størelsen af den i artikel 3, stk. 2, omhandlede sikkerhed kan højst være 30 % af det ansøgte støttebeløb.

2. De i artikel 20, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2220/85 omhandlede primære krav er ikke at trække en ansøgning om kontrakt eller et licitationsbud tilbage og at oplagre mindst 90 % af den kontraktlige mængde i kontraktperioden på egen risiko på betingelser som fastsat i artikel 3, stk. 4, litra a), i nærværende forordning.

3. Artikel 27, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2220/85 finder ikke anvendelse.

4. Sikkerheden frigives straks, hvis ansøgningen om kontrakt eller licitationsbuddet ikke accepteres.

5. Når den i artikel 4, stk. 1, omhandlede sidste dag for indlagring overskrides, fortabes sikkerheden efter bestemmelserne i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2220/85.

Hvis overskridelsen af tidsfristen omtalt i artikel 4, stk. 1, er mere end ti dage, gives der ingen støtte, jf. dog artikel 6, stk. 3.

Artikel 6

1. Støttebeløbet fastsættes pr. vægtenhed og beregnes på grundlag af den vægt, der konstateres i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3.

2. Medmindre andet følger af stk. 3, er kontrahenten berettiget til støtte, hvis de i artikel 5, stk. 2, nævnte primære krav er opfyldt.

3. Støtten udbetales højst for den kontraktlige mængde.

Hvis den mængde, der faktisk er oplagret i løbet af den kontraktlige oplagringsperiode, er mindre end den kontraktlige mængde, og

a) større end eller lig med 90 % af denne mængde, nedsættes støtten tilsvarende

b) mindre end 90 %, men større end eller lig med 80 % af denne mængde, halveres støtten for den faktisk oplagrede mængde

c) mindre end 80 % af denne mængde, udbetales der ingen støtte.

4. Efter kontraktlig oplagring i tre måneder kan der, hvis kontrahenten anmoder herom, udbetales et enkelt forskud på støtten, såfremt kontrahenten stiller en sikkerhed svarende til forskuddet forhøjet med 20 %.

Forskuddet må ikke være større end den støtte, der svarer til en oplagringsperiode på tre måneder.

Artikel 7

1. Ansøgningen om udbetaling af støtte samt bevisdokumenterne skal undtagen i tilfælde af force majeure indgives til den ansvarlige myndighed senest seks måneder efter afslutningen af den maksimale kontraktlige oplagring. Såfremt bevisdokumenterne ikke har kunnet fremlægges inden for den foreskrevne frist, selv om kontrahenten har bestræbt sig på at fremskaffe dem inden for denne frist, kan der gives yderligere frister på i alt højst seks måneder for fremlæggelse af disse dokumenter.

2. Bortset fra de i artikel 10 omhandlede tilfælde af force majeure, samt de tilfælde, hvor en undersøgelse af retten til støtte er indledt, udbetaler de ansvarlige myndigheder støtten hurtigst muligt og senest tre måneder efter dagen for kontrahentens indgivelse af udbetalingsanmodninger, der skal være behørigt dokumenteret.

Artikel 8

De udløsende begivenheder for den vekselkurs, der gælder for støtten og sikkerhederne, er dem, der er omhandlet i henholdsvis artikel 2, stk. 5, og artikel 10 i forordning (EF) nr. 1913/2006.

Artikel 9

1. De i nærværende forordning omhandlede frister, datoer og perioder bestemmes i overensstemmelse med forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71. Artikel 3, stk. 4, i nævnte forordning

gælder dog ikke ved bestemmelsen af den oplagringsperiode som omhandlet i artikel 3, stk. 3, litra d), i nærværende forordning eller som ændret i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, litra g), i nærværende forordning.

2. Den første dag i den kontraktlige oplagringsperiode er dagen efter, at indlagringen er afsluttet.

3. Udlagringen kan påbegyndes efter den sidste dag i den kontraktlige oplagringsperiode.

4. Kontrahenten giver i god tid interventionsorganet meddelelse om udlagringen. Interventionsorganet kan kræve, at denne meddelelse indgives mindst to arbejdsdage før denne dato.

Hvis forpligtelsen til på forhånd at give meddelelse ikke overholdes, men hvis der inden tredive dage efter udlagringsdatoen til de kompetente myndigheders tilfredshed føres tilstrækkeligt bevis for udlagringsdatoen og de pågældende mængder, udbetales støtten, jf. dog artikel 6, stk. 3, og 15 % af sikkerheden fortabes for den pågældende mængde.

I alle andre tilfælde af manglende overholdelse af denne forpligtelse betales der ikke støtte i forbindelse med den pågældende kontrakt, og hele sikkerheden fortabes for den pågældende kontrakt.

5. Hvis kontrahenten, bortset fra de i artikel 10 omhandlede tilfælde af force majeure, ikke overholder udløbet af den kontraktlige oplagringsperiode for den samlede oplagrede mængde, mister han 10 % af støtten for den pågældende kontrakt for hver kalenderdag, perioden ikke overholdes.

Artikel 10

Når et tilfælde af force majeure påvirker gennemførelsen af kontrahentens kontraktlige forpligtelser, afgør den pågældende medlemsstats kompetente myndighed, hvilke foranstaltninger den ud fra den påberåbte omstændighed finder nødvendige. Denne myndighed underretter Kommissionen om hvert enkelt tilfælde af force majeure og om de foranstaltninger, der er truffet i anledning heraf.

KAPITEL II

SÆRLIGE BESTEMMELSER

Artikel 11

Hvis støttebeløbet forudfastsættes, gælder følgende:

a) Ansøgningen om indgåelse af kontrakt skal indgives til det kompetente interventionsorgan i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1 og 2.

- b) Det kompetente interventionsorgan underretter ved anbefalet brev, telefax, elektronisk eller mod modtagelsesbevis den femte arbejdsdag efter indgivelse af ansøgningen hver ansøger om, hvilken beslutning der er truffet med hensyn til ansøgningen om indgåelse af kontrakt, medmindre Kommissionen i mellemtiden har truffet særforanstaltninger.

Hvis en gennemgang af situationen viser, at den ved denne forordning indførte ordning anvendes i overdreven grad, eller hvis der er risiko for en sådan anvendelse, kan foranstaltningerne omfatte:

- suspension af anvendelsen af denne forordning i højst fem arbejdsdage; ansøgninger om indgåelse af kontrakt, der indgives i suspensionsperioden, tages således ikke til følge
- fastsættelse af en fast sats for nedsættelse af de mængder, for hvilke der er indgivet ansøgninger om indgåelse af kontrakt, idet kontraktens minimumsmængde i givet fald overholdes
- afvisning af ansøgninger, der er indgivet før suspensionsperioden, og for hvilke beslutningen om accept skulle være taget i løbet af denne suspensionsperiode.

Imødekommes ansøgningen, betragtes afsendelsesdatoen for den i litra b), første afsnit, nævnte underretning som datoen for kontraktens indgåelse. Interventionsorganet angiver den i artikel 3, stk. 3, litra c), omhandlede dato i overensstemmelse hermed.

Artikel 12

1. Hvis støtten ydes ved licitation, gælder følgende:
 - a) Forordningen om åbningen af licitationen i henhold til artikel 12 i forordning (EF) nr. 2529/2001 fastsætter de almindelige betingelser og angiver de produkter, der skal oplagres, dato og klokkeslæt for fristen for indgivelse af bud samt de minimumsmængder, for hvilke der kan afgives bud.
 - b) Buddet skal indgives i euro til det kompetente interventionsorgan i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1 og 2.
 - c) Gennemgangen af buddene foretages af medlemsstaternes kompetente myndigheder uden offentlig adgang; de personer, der deltager i gennemgangen, har tavshedspligt.

- d) De indgivne bud skal gennem medlemsstaterne fremsendes anonymt til Kommissionen, således at de ankommer senest to arbejdsdage efter dagen for udløbet af den i licitationsbekendtgørelsen fastsatte frist for indgivelse af bud.

- e) Hvis der ikke er indgivet bud, meddeler medlemsstaterne Kommissionen dette inden for samme frist som anført i litra d).

- f) På grundlag af de modtagne bud træffer Kommissionen efter proceduren i artikel 25, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2529/2001 beslutning om enten at fastsætte et maksimumsbeløb for støtte eller om, at licitationen skal være uden virkning.

- g) Når der fastsættes et maksimumsbeløb for støtte, accepteres bud, der ligger under eller er lig med dette beløb.

2. Det kompetente interventionsorgan giver ved anbefalet brev, telefax, elektronisk eller mod kvittering for modtagelsen senest fem arbejdsdage efter den dag, på hvilken medlemsstaterne underrettes om Kommissionens beslutning, alle de bydende meddelelse om resultatet af deres bud.

Antages budet, betragtes afsendelsesdatoen for den i første afsnit omhandlede meddelelse fra interventionsorganet til den bydende som datoen for kontraktens indgåelse. Interventionsorganet angiver den i artikel 3, stk. 3, litra c), omhandlede dato i overensstemmelse hermed.

KAPITEL III

KONTROL OG SANKTIONER

Artikel 13

1. Medlemsstaterne sørger for, at de betingelser, der giver ret til støtteudbetalingen, overholdes. De fastlægger med dette formål for øje den nationale myndighed, der er ansvarlig for kontrollen med oplagringen.

2. Kontrahenten stiller enhver dokumentation, samlet efter kontrakt, der vedrører de produkter, der oplagres, og som giver mulighed for at efterprøve nedenstående forhold, til rådighed for den myndighed, der skal kontrollere oplagringen:

- a) ejerforholdet på tidspunktet for indlagringen

- b) indlagringsdatoen

c) vægten og antallet af kasser eller på anden måde emballerede enheder

— en forsegling af alle de i henhold til en kontrakt oplagrede produkter i overensstemmelse med stk. 4, andet afsnit, eller

d) produkternes tilstedeværelse på lageret

— en uanmeldt stikprøvekontrol af produkternes tilstedeværelse på lageret. Det udsnit, der kontrolleres, skal være repræsentativt og svare til mindst 10 % af den mængde, der er indlagret i hver enkelt medlemsstat i henhold til en støtteforanstaltning for privat oplagring. Kontrollen skal desuden omfatte en undersøgelse af det i stk. 3 omhandlede regnskab, fysisk efterprøvelse af varernes art og vægt samt identifikation af disse. Denne fysiske efterprøvelse skal omfatte mindst 5 % af den mængde, som er genstand for uanmeldt kontrol.

e) den beregnede dato for afslutningen af den minimale kontraktlige oplagingsperiode, som i tilfælde af anvendelse af artikel 9, stk. 5, suppleres med den faktiske udlagingsdato.

3. Kontrahenten eller i givet fald i dennes sted den ansvarlige for driften af lageret fører et lagerregnskab, der skal være at finde på lageret, og som omfatter følgende oplysninger pr. kontraktnummer:

Udgifterne til forsegling eller håndtering af varerne under kontrollen påhviler kontrahenten.

a) de privat oplagrede produkters identifikation

6. Efter at den i stk. 5 omhandlede kontrol er udført, udfærdiges der en rapport, som indeholder nærmere oplysninger om:

b) datoen for indlagring og den beregnede dato for udløbet af minimumsperioden for den kontraktlige oplagring, som suppleres med den faktiske udlagingsdato

a) kontroldatoen

c) antal hele slagtekroppe, halve slagtekroppe, kasser eller andre individuelt oplagrede enheder, deres benævnelse, samt vægt af hver palle eller de andre særskilt oplagrede enheder, i givet fald registreret som særskilte partier

b) kontrollens varighed, og

d) produkternes placering på lageret.

c) de kontroloperationer, der er udført.

4. De oplagrede produkter skal være lette at identificere, og det skal være angivet, hvilken kontrakt de er omgivet af. Hver palle og i givet fald hver særskilt oplagret enhed skal mærkes således, at kontraktnummeret, varens benævnelse og vægt fremgår. Indlagingsdatoen skal angives på hvert enkelt parti, der er indlagret på en given dag.

Kontrolrapporten skal underskrives af den for kontrollen ansvarlige person, medunderskrives af kontrahenten eller i givet fald af den person, der er ansvarlig for driften af lageret, og indgår i betalingsdossieret.

Ved indlagringen efterprøver kontrolmyndigheden den i første afsnit omhandlede mærkning og kan forsegle indlagrede produkter.

7. Konstateres der betydelige uregelmæssigheder, der berører 5 % eller mere af de mængder i en kontrakt, der underkastes kontrol, udvides kontrollen til et større udsnit, som fastlægges af kontrolmyndigheden.

5. Kontrolmyndigheden foretager:

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse tilfælde inden for fire uger.

a) for hver kontrakt en kontrol med overholdelse af alle de forpligtelser, der er anført i artikel 3, stk. 4

Artikel 14

b) en obligatorisk kontrol af varens tilstedeværelse i lageret i løbet af sidste uge af den kontraktlige oplagingsperiode.

Såfremt det er konstateret og prøvet af den myndighed, der er ansvarlig for kontrollen med oplagringen, at den i artikel 3, stk. 3, litra a), omhandlede erklæring er en urigtig erklæring, der er afgivet fortsætteligt eller ved grov uagtsomhed, udelukkes den pågældende kontrahent fra ordningen med støtte til privat oplagring i seks måneder efter den måned, hvor konstateringen fandt sted.

Endvidere foretager kontrolmyndigheden:

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle bestemmelser, der udstedes med henblik på gennemførelse af denne forordning.
2. Medlemsstaterne meddeler via telefax eller elektronisk Kommissionen følgende:
 - a) hver mandag og torsdag, for hvilke mængder der er indgivet ansøgninger om kontrakter
 - b) fordelt på oplagingsperiode inden torsdag i hver uge, de produkter og mængder, for hvilke der er indgået kontrakter i den foregående uge, samt en opsummering af de produkter og mængder, for hvilke der er indgået kontrakter
 - c) hver måned, de produkter og de samlede mængder, der er indlagret
 - d) hver måned, de produkter og de samlede mængder, der faktisk er oplagret, samt de produkter og de samlede

mængder, for hvilke den kontraktlige oplagingsperiode er afsluttet

- e) hver måned, i tilfælde af afkorting eller forlængelse af oplagingsperioden i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, litra g), eller i tilfælde af afkorting af oplagingsperioden i overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, de produkter og mængder, for hvilke oplagingsperioden er blevet ændret, samt udlagingsmånederne før og efter ændringen.
3. Anvendelsen af de i denne forordning fastsatte foranstaltninger kontrolleres regelmæssigt efter proceduren i artikel 25, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2529/2001.

Artikel 16

Forordning (EØF) nr. 3446/90 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. januar 2008.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

Ophævet forordning med oversigt over ændringer

Kommissionens forordning (EØF) nr. 3446/90
(EFT L 333 af 30.11.1990, s. 39)

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1258/91
(EFT L 120 af 15.5.1991, s. 15)

udelukkende artikel 1

Kommissionens forordning (EF) nr. 3533/93
(EFT L 321 af 23.12.1993, s. 9)

udelukkende artikel 3

Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2006
(EUT L 365 af 21.12.2006, s. 52)

udelukkende artikel 15

BILAG II

Sammenligningstabel

Forordning (EØF) nr. 3446/90	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, stk. 1, indledende sætning	Artikel 2, stk. 1, indledende sætning
Artikel 2, stk. 1, første led	Artikel 2, stk. 1, litra a)
Artikel 2, stk. 1, andet led	Artikel 2, stk. 1, litra b)
Artikel 2, stk. 2 til 5	Artikel 2, stk. 2 til 5
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 4, stk. 2	Artikel 4, stk. 2
Artikel 4, stk. 3, første afsnit	Artikel 4, stk. 3, første afsnit
Artikel 4, stk. 3, andet afsnit, indledende sætning	Artikel 4, stk. 3, andet afsnit, indledende sætning
Artikel 4, stk. 3, andet afsnit, første led	Artikel 4, stk. 3, andet afsnit, litra a)
Artikel 4, stk. 3, andet afsnit, andet led	Artikel 4, stk. 3, andet afsnit, litra b)
Artikel 4, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 4, stk. 3, tredje afsnit
Artikel 4, stk. 3, fjerde afsnit	Artikel 4, stk. 3, fjerde afsnit
Artikel 4, stk. 4	Artikel 4, stk. 4
Artikel 5, stk. 1	Artikel 5, stk. 1
Artikel 5, stk. 2, indledende sætning og første og andet led	Artikel 5, stk. 2
Artikel 5, stk. 3, 4 og 5	Artikel 5, stk. 3, 4 og 5
Artikel 6, 7 og 8	Artikel 6, 7 og 8
Artikel 9, stk. 1, 2 og 3	Artikel 9, stk. 1, 2 og 3
Artikel 9, stk. 4, første afsnit	Artikel 9, stk. 4, første afsnit
Artikel 9, stk. 4, andet afsnit, indledende sætning og første og andet led	Artikel 9, stk. 4, andet afsnit
Artikel 9, stk. 4, tredje afsnit, indledning og første og andet led	Artikel 9, stk. 4, tredje afsnit
Artikel 9, stk. 5	Artikel 9, stk. 5
Artikel 10, 11 og 12	Artikel 10, 11 og 12
Artikel 13, stk. 1 til 4	Artikel 13, stk. 1 til 4
Artikel 13, stk. 5, første afsnit, indledning og litra a) og b)	Artikel 13, stk. 5, første afsnit, indledning og litra a) og b)
—	Artikel 13, stk. 5, andet afsnit, indledende sætning
Artikel 13, stk. 5, første afsnit, litra c), første og andet led	Artikel 13, stk. 5, andet afsnit, første og andet led
Artikel 13, stk. 5, andet afsnit	Artikel 13, stk. 5, tredje afsnit
Artikel 13, stk. 6, første afsnit, indledende sætning	Artikel 13, stk. 6, første afsnit, indledende sætning

Forordning (EØF) nr. 3446/90	Nærværende forordning
Artikel 13, stk. 6, første afsnit, første led	Artikel 13, stk. 6, første afsnit, litra a)
Artikel 13, stk. 6, første afsnit, andet led	Artikel 13, stk. 6, første afsnit, litra b)
Artikel 13, stk. 6, første afsnit, tredje led	Artikel 13, stk. 6, første afsnit, litra c)
Artikel 13, stk. 6, andet afsnit	Artikel 13, stk. 6, andet afsnit
Artikel 13, stk. 7	Artikel 13, stk. 7
Artikel 14 og 15	Artikel 14 og 15
Artikel 16	—
—	Artikel 16
Artikel 17, stk. 1	Artikel 17
Artikel 17, stk. 2	—
Bilag	—
—	Bilag I
—	Bilag II